

One important caveat here though is that efforts need to be holistic. There's no point in having sustainable travel policies if you also leave the office air conditioning and lights on all night.

Also, the marketing officer should not be in charge of climate policies, it needs to come from the core of the business.

There are many examples of green businesses in various industries, including eco-tourism, renewable energy, and sustainable agriculture. These businesses are helping to lead the way in environmental sustainability and are setting a positive example for others to follow.

Overall, a green business is committed to minimizing its environmental impact and operating in a sustainable manner. A company can help protect the environment and contribute to a more sustainable future by making these changes [4, p.5].

In conclusion, sustainability is an increasingly important topic for businesses of all sizes and industries.

Companies can reduce costs, improve their reputation, and positively impact the environment by operating more environmentally responsibly.

There are many challenges that businesses face when it comes to sustainability. Still, many resources and incentives are available to help them overcome these challenges and become more sustainable.

Overall, the world of green business is exciting and rewarding. There are many opportunities for businesses of all sizes to make a difference and contribute to a more sustainable future.

Reference

1. "Good company: the capitalists putting purpose ahead of profit" The Guardian, November 24, 2019

2. Cooney S. "Build a green business. Profitable ways to become an ecopreneur" 2009. p.36

3. Smits, M. & O'Callaghan, R. 2005. A Strategy Development Process for Enterprise Content Management. Available: <http://aisel.aisnet.org/cgi/viewcontent.cgi?article=1110&context=ecis2005>. Accessed 14 April 2018.

4. Olson, E. G. 2010. Better Green Business. Handbook for Environmentally Responsible and Profitable Business Practices. New Jersey: Wharton School Publishing. Vol 3-13.

УДК 657.1

Оляднічук Н. В.

к. е. н., доцент,

доцент кафедри обліку і оподаткування,
Уманський національний університет садівництва

ПРОБЛЕМИ ОБЛІКОВО-АНАЛІТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗРАХУНКІВ З КОНТРАГЕНТАМИ ТА ЇХ ВИРІШЕННЯ

Обліково-аналітичне забезпечення займає досить вагоме місце у функціонуванні системи управління підприємством, підтримуючи взаємодію різних структурних підрозділів та реагуючи на зміни внутрішнього і зовнішнього середовищ. Формування обліково-аналітичного забезпечення здійснюється на підставі даних оперативного, статистичного, фінансового й управлінського обліку шляхом застосування аналітичних та економіко-математичних методів дослідження для утворення інформаційної бази даних для надання її зацікавленим користувачам та прийняття управлінських рішень.

Обліково-аналітичне забезпечення розрахунків з контрагентами слугує для забезпечення економічної безпеки суб'єкта підприємництва та визначається системою чинників: галузеві особливості, організаційно-правова форма функціонування, обсяг і ступінь диверсифікації фінансово-господарської діяльності тощо.

Чинне законодавче та нормативно-правове регулювання бухгалтерського обліку і звітності визначає техніку формування облікової політики суб'єкта підприємництва для цілей бухгалтерського обліку й оподаткування. Проте методологічна та методична база формування обліково-аналітичного забезпечення розрахунків з контрагентами відсутня. Також недостатньо дослідженими є питання щодо критеріїв розробки облікової політики в частині формування принципів діяльності суб'єкта підприємництва відповідно до специфіки галузі. Можливості облікової політики як чинника поліпшення показників фінансового стану використовуються недостатньо, не визначена необхідність коригувань в обліковій політиці при виникненні проблем у фінансово-господарській діяльності й організації облікового процесу.

Елементами обліково-аналітичного забезпечення розрахунків з контрагентами є: робочий план рахунків, первинні документи, що відображають господарські операції, документи для внутрішньої звітності, чітко визначений порядок та складений графік проведення інвентаризації, методи оцінки активів і зобов'язань, правила та порядок проведення документообігу й технологія обробки облікової інформації, формулювання управлінських рішень, необхідних для ведення бухгалтерського обліку, формування звітності та сплати податків. Складові системи обліково-аналітичного забезпечення наведені на рис. 1.

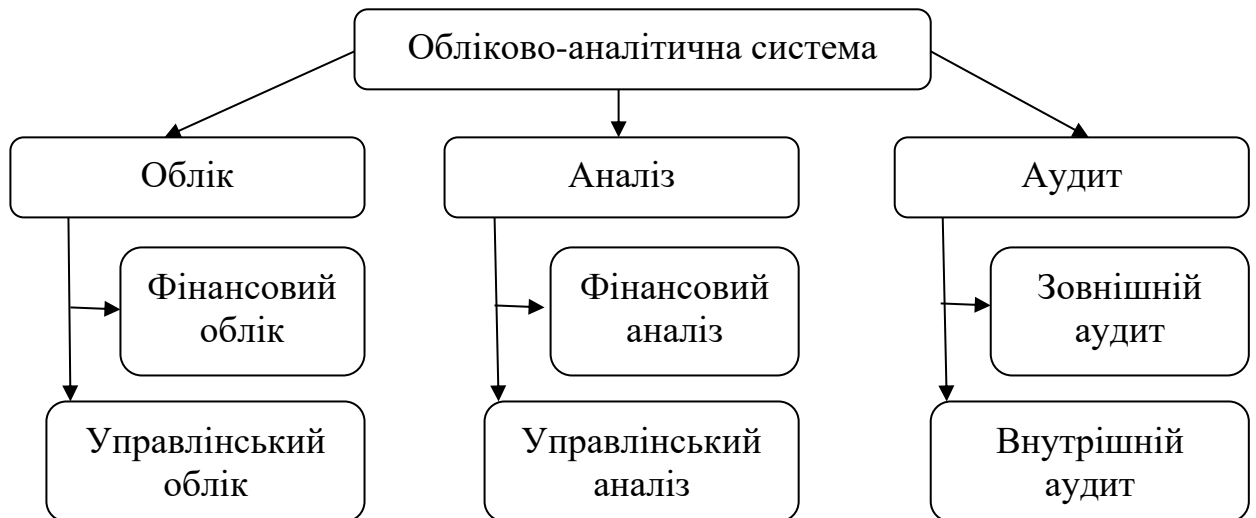

Рис. 1. Складові системи обліково-аналітичного забезпечення суб'єкта підприємництва

Дія механізму обліково-аналітичного забезпечення передбачає збір та накопичення економічної інформації, способи її узагальнення й аналізу, а також передачі її безпосереднім користувачам для оцінки рівня та стану фінансово-економічної безпеки власного підприємства і його контрагентів.

Покроковий алгоритм формування обліково-аналітичного забезпечення передбачає наступне:

- інформаційне забезпечення процесу прийняття управлінських рішень;
- моніторинг рівня документального забезпечення обліково-аналітичної системи;
- відображення достовірної інформації про наявні ресурси підприємства;
- формування бази даних дебіторів і кредиторів та систематичне її оновлення;
- контроль за термінами погашення дебіторської та кредиторської заборгованостей.

Пріоритетними напрямками формування обліково-аналітичного забезпечення розрахунків з контрагентами є:

- ✓ організація достовірного обліку дебіторської і кредиторської заборгованості підприємства та відображення облікових даних у його звітності;

- ✓ аналіз структури та динаміки заборгованості підприємства в попередніх періодах;
- ✓ оптимізація структури дебіторської та кредиторської заборгованості підприємства;
- ✓ систематичний моніторинг дебіторської і кредиторської заборгованості;
- ✓ удосконалення кредитної політики щодо окремих дебіторів та формування її принципів й умов;
- ✓ прискорення процесу погашення дебіторської та кредиторської заборгованості за допомогою сучасних форм її реінвестування;
- ✓ здійснення ефективного контролю за погашенням дебіторської і кредиторської заборгованості підприємства.

Таким чином, концептуальна модель обліково-аналітичного забезпечення розрахунків з контрагентами складається з двох логічно інформаційно та алгоритмічно взаємопов'язаних рівнів бухгалтерського обліку (облікового) та аналізу з елементами діагностики (аналітичного), що забезпечує управління розрахунків з контрагентами в контексті забезпечення платоспроможності суб'єкта підприємництва.

УДК 339.9

Панфілова Т. О.

к. е. н., с. н. с., провідний науковий співробітник сектору
міжнародних фінансових досліджень
ДУ «Інститут економіки та прогнозування НАН України»

ГЛОБАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ БОРГОВОГО НАВАНТАЖЕННЯ

В останні роки провідні міжнародні інституції та експертне середовище висловлюють занепокоєння щодо стрімкого зростання боргового навантаження на державні фінанси та збільшення розриву у можливостях обслуговування суверенних боргів між розвинутими країнами та країнами, що розвиваються, у тому числі з урахуванням регіонального аспекту.

Так, МВФ у весняній доповіді 2023 року щодо перспектив розвитку світової економіки в умовах нерівномірного відновлення присвятив 3-й розділ питанням теоретико-практичного характеру щодо використання різноманітних інструментів національної політики задля зменшення боргового навантаження на сферу державних фінансів [1]. У цьому розділі розглядаються варіанти політики щодо зниження коефіцієнтів заборгованості, включаючи вплив консолідації бюджету (збільшення первинного сальдо бюджету), економічного зростання та інфляції. Консолідація бюджету може бути піддана декільком цілям, однак основна увага приділяється її впливу на коефіцієнти заборгованості. Наводяться приклади минулих випадків реструктуризації боргу, що є, як правило, крайнім заходом, а також аналізуються фактори, що сприяли ефективності таких заходів зі скорочення боргу. Найчастіше реструктуризація боргу передбачає складний процес переговорів між боржниками та кредиторами, який може спричинити суттєві економічні витрати, проблеми з координацією та репутаційні ризики.

На нашу думку значна теоретизація шляхів вирішення проблеми і посилання на досвід минулого століття не може бути використана повною мірою в сучасних умовах через кардинальні зміни глобального фінансово-економічного середовища.

Більш прагматичними і реалістичними є доповіді щодо проблем боргового навантаження під егідою ООН [2-4].

Кризова група ООН (The UN Global Crisis Response Group on Food, Energy, and Finance, GCRG) вважає, що каскадні кризи останніх років спровокували різке прискорення тенденції зростання державних боргів. У результаті світовий державний борг зріс більш ніж у п'ять разів з 2000 року, випереджаючи світовий ВВП, який за той